

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illustrissimi Domini Simonis De Fierlant, Hispaniarum Ac
Indiarum Catholico Regi, In Hispania Ac Belgio, A Concilio
Status, Brabantiae Cancellarii, Catholico Ab Affectu
Tractatus, Quo, Clarissime ...**

Fierlant, Simon de

Coloniae Agrippinae

§. 1. Methodus remittendi & retinendi peccata, &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37059

ET INFELIX CONCORDIA. 49

domesticum te ergo imposterum dicam, quando ita vis, vicinum negabo : sed hoc nomine tantò à me monendus es sollicitius, quanto propius malum est. Hæc habe pro primo congressu, reliqua postea, nam sæpius à me eris invisendus, & nunc expectat me Lector, de tuis libris cum otio edocendus : non est tamen cur abscedas longius, nam ubi de libris agitur, importuna ipsius Authoris, nec potest, nec debet esse præsentia.

§. I.

METHODUS REMITTENDI

& retinendi peccata, &c.

ANno itaque 1674. in lucem prodiit Methodus Gummariana remittendi & retinendi peccata : quamquam quid dico in lucem prodiisse ? non est hæc apta de sole oriente locutio, & non obscure *Franciscus van Vianen, D. Gumhari*, quod nec ipse neget, verè domesticus, librum hunc visus est *Solem* dicere, dum anno 1676. die 13. Januarii Thesi 3. ita loquitur : *In SOLEM sanè obloqui deprehenduntur qui obstrepunt Doctrinæ S. Caroli, quam, ut brevitatis causa hic propugnemus, METHODUM REMITTENDI ET RETINENDI PECCATA, ex Instructione Pastoralis deductam habemus velut expressam, ubi eum vides ita Doctrinam S. Caroli Soli comparare, ut radios*
G ejus

ejus tamen aliquos deductæ ex ea (ut ipse quidem ait , nos negamus ,) Methodo non avarè communicet : quod quidem si satis esse negas , ut illustri Solis splendeat nomine ; non magnoperè repugnabo , & dictionem paululum temperabo meam : nec *Solem* jam dicam , quod satis est , quem solaribus malè radiis circumdatum video ; Phaëtonta dicam . At at videat *Gummarus* , ne plùs aliquid , quam nomen à Phaëtonte mutuetur ejus Methodus , & fato Phaëtonte felicius nihil habeat , quam ortum ; ego , ut de me candidè fatear , male herclè metuo , ne in quorum manus noster hic Phaëton umquam ceciderit , æthiopes faciat . Hæc joco , inquires ; verumtamen *ridendo dicere verum quis vetat* ? Sunt qui Gummarianum hunc librum , uno ante Gabriëlianum anno protrusum , fratrem ejus dicant natu majorem ; repugnant alii , & diversis ortos Parentibus sic fratres negant , ut communibus tamen avis , proavisque progenitos consanguineos fateantur ; lis exigua admodum , nec difficulter me quidem arbitro ita componenda , ut , quos duo genuerint Patres , una verò & communis ambobus Parens novaturiens Doctrina pepere- rit , fratres germanos neges , uterinos dicas : ut ut est , quod mihi ad propositum sufficit , similes eos valde & consanguineos esse necesse est , qui in fraternitatis etiam suspicionem veniunt .

Nec totus uno partu est editus , sed per partes hiulcum opus prodiit : tractatus quatuor Author conceperat duos

ET INFELIX CONCORDIA. 51

veluti per abortum enixus est, quos paulo post secutus est tertius, cum quibus ut in unum corpus coalesceret, priores duo eodem prælo simul recusi sunt. Quartus post tot conceptionis annos nondum sat lucis patiens adhuc exspectatur; avertant omen superi! grande aliquod monstrum tam diuturna & portentosa parturitio portendit.

Impugnavit tractatus singulos Antiquæ Ecclesiæ praxeos tam retinens propugnator, quam acer novitiæ Methodi adversarius *Franciscus Carolus Reymakers*, & jam priores duos ante prostraverat, quam tertius prodiret; & id causæ fuisse suspicor, cur, & priores duo secundis uno eodemque anno typis iteratò ederentur, ut ita videlicet stare iterum, & à lapsu suo surrexisse credi possent; & tertius priorum sorte merito territus tam periculosam lucem subire recusaret, nisi longior sibi ab Autore, Apologetica Præfatio assidua quasi custos & defensatrix præmitteretur.

At non diu profuit tam imbelles patrocinium, ipsa cum cliente suo ab eodem adversario victa est fugataque defensatrix, donec tandem latura suppetias nova jam & grandior D. Gumhari pro Methodo Apologia in arenam descendit; sed heu miseram! in victrices hætenus cecidit manus; vin luctæ eventum? campo adhuc hostis potitur, ictum accepit illa ultimum, nec referre in hostem potuit.

Nec solus hanc tantæ laudis aleam *Franciscus Carolus Reymakers* subivit, voluit gloriosæ pugnæ socius esse insignis in ipsa Urbe Lovaniensi Professor, qui si non fortius, felicius

cius certè pugnavit & novitiæ Methodo praxim objecit adeò solidam, ut eam convellere *Gummarus* & labefactare hæctenus ne tentarit quidem.

Nec possum hic tacitus præterire Adolphi Godefridi Volufii S. T. D. & Archiëpiscopalis librorum Moguntia Censoris de hoc libro iudicium: ità enim ait: *prodiit, inquit, Methodus &c. quod scriptum in frontispicio Angelici Doctoris effigiem, in ipso contextu autem & ipso præfationis initio, sententiam S. Caroli Boromæi præ se ferebat: sed in utroque fallit, & in censum eorum Scriptorum omninò est referendum, quo ob suam novitatem geminis Fidei Catholicæ cultoribus suspecta esse debent. Sanè hæc Methodus à Doctrinâ Divi Aquinatis non minus, quam à praxi Sanctissimi Mediolanensium Archi-Præsulis magno distat intervallo. Hic tu Lector considera quam sincerè erudiendus sis ab eo libro, qui ipso bis turpiter te fallit in limine. Nunc ex eodem habe scopum, in quem collimat, ita enim prosequitur: Si vero scopum hujus novitiæ Methodi penitius introspeciamus non aliò collimat, quam ut Sacramentum Pœnitentiæ carnalibus jam alias tantopere invisum, magis reddat exosum & tantum non praxi adynaton Et paulò post per eam alios in desperationis barathrum, alios in impietatis præcipitium agendos præmonet; horres terminum? Viam ne ingredi.*

Huic tanti viri iudicio, ne nihil dicat, suum Laurentium Neesen, scio, objiciet, & singulare ejus suæ
Me-

